

**København, den 16. november 2009**

**J.nr. 2009-02-0748**  
8. advokatreds

## **K E N D E L S E**

### **Sagens parter:**

I denne sag har X som værge for klager (herefter kaldet klager) klaget over indklagede.

### **Sagens tema:**

Klagen vedrører indklagedes adfærd i forbindelse med udtalelser til en lokal tv station om en straffesag.

### **Datoen for klagen:**

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 10. juli 2009.

### **Sagsfremstilling:**

Indklagede var beskikket under en domsmandssag den 2. april 2009 ved retten i [by] for tiltalte, der bl.a. var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 216 stk. 1, jf. § 224 og straffelovens § 123.

Klager var forurettet i sagen.

Tiltalte havde ved forklaring til politiet stort set erkendt forholdene, herunder voldtægt.

I forbindelse med hovedforhandlingen af sagen, erkendte tiltalte ikke voldtægt eller trusler, idet han gjorde gældende, at det var sket frivilligt, og at der var ikke tale om vold.

Indklagede blev efterfølgende interviewet af [lokal tv-station] og det blev sendt den 2. april 2009.

Indklagede har ifølge det oplyste bl.a. udtalt:

”De tekniske beviser man havde, kunne godt sådan set godt stamme fra et samleje, altså noget der er sket frivilligt, om end måske lidt hårdt eller kraftigt, men det kunne godt have været frivilligt.

....

Når det er vi har én forklaring til politiet, der siger noget andet end det, man kommer frem med senere, så er det op ad bakke.”

Tiltalte blev idømt fængsel i 2 år og 9 måneder.

### **Parternes påstande og anbringender:**

#### **Klager:**

DK har på vegne klager påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved at gå videre end berettigede varetagelse af sin klients interesser tilsiger.

Klager har til støtte herfor gjort gældende,

at indklagedes udtalelse i TV [station] er unødvendigt krænkende over for vidnet og giver omverdenen indtryk af, at beviserne i sagen ikke har været tilstrækkelige til domfældelse, og at klager dermed var fuld af løgn,

at voldsmanden var netop idømt 2 år og 9 måneders fængsel af et enigt domsmandskollegium,

at henvisningen til bevismaterialet er respektløst over for vidnet, da indklagede taler mod bedre viden, idet der var tale om en ualmindelig grov forseelse,

at der ikke er tale om en nøgtern vurdering af de beviseligheder, der var i sagen, idet domsmandsretten fuldstændig tilsidesatte tiltaltes forklaring i retten, da beviserne – DNA, lægeerklæring, telefonopkald – alle støttede forurettedes forklaring,

at det er krænkende over for forurettede i tv-interviewet at give udtryk for, at indklagede som forsvarer har set beviser, der peger i en anden retning.

at sagen har været meget omtalt i alle landets medier.

### **Indklagede:**

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført,

at tiltalte i forbindelse med retsmødet blev foreholdt sine tidligere forklaringer til politirapporten og hertil anførte, at han dels havde forklaret som anført, men at han ikke kunne erkende, at det var foregået sådan, og at indklagede som konsekvens af klientens forklaring procederede til frifindelse og gjorde gældende, at der var tale om et frivilligt samleje og ingen trusler. Han gjorde endvidere gældende, at de mærker, skader m.m., der var på forurettede, kunne være opstået ved voldtægten, således som klienten var tiltalt for, men at disse også kunne være opstået ved et samleje under de givne omstændigheder, herunder lokaliteter, beruselse m.m.,

at det også var dette han gav udtryk for efterfølgende på forespørgsel fra [tv station],

at han var tiltaltes forsvarer og at det var hans opgave at forsøge at få klienten frifundet, henset til hans stillingtagen til anklagen,

at den anden udtalelse i [tv station] gik på, om han havde forventet at tiltalte ville blive frifundet. Han havde hertil svaret, at det var svært at overbevise retten om, at der var tale om frivillighed, når klienten tidligere i politirapporten i det store hele havde erkendt voldtægt og trusler,

at det er i dette lys bemærkningen ”når det er vi har en forklaring til politiet, der siger noget andet end det man kommer frem med senere, så er det op ad bakke” skal ses. Der er

således på igen måde tale om et forsøg på over for omverdenen at give indtryk af, at beviserne ikke var tilstrækkelige til domfældelse eller give indtryk af, at pigen var fuld af løgn eller lignende,

at den første sætning var et referat af, hvad der blev anført under proceduren, mens den anden sætning alene var en bedømmelse af, hvorfor retten valgte at dømme frem for at frifinde, henset til tidligere afgivne forklaringer og forklaringen afgivet i byretten, og

at der således ikke på nogen måde er tale om et forsøg på at krænke eller sværte et vidne eller påstå, at vidnet var fuldt af løgn, men alene tale om en nøgtern vurdering af de bevisligheder, der var sagt i sagen.

### **Advokatnævnets behandling:**

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

### **Nævnets afgørelse og begrundelse:**

Advokatnævnet finder, at indklagede har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved overfor en lokal tv-station efter retssagen at gentage sin procedure, der i sit indhold er krænkende for forurettede.

På denne baggrund og under hensyntagen til, at indklagede i 2004 blev tildelt sanktion for tilsidesættelse af god advokatskik, pålægger nævnet ham nu i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, en bøde til statskassen på 10.000 kr.

Indklagede kan indbringe nævnets afgørelse af adfærdsklagen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

På nævnets vegne

A. F. Wehner